1. Для дириґетна хору. Псалом Давидів. (31-2) На Тебе надіюсь я, Господи, хай не буду повік засоромлений, визволь мене в Своїй правді!

2. (31-3) Нахили Своє ухо до мене, скоро мене порятуй, стань для мене могутньою скелею, домом твердині, щоб спас Ти мене!

3. (31-4) Бо ти скеля моя та твердиня моя, і ради Ймення Свого Ти будеш провадити мене й керувати мене!

4. (31-5) Ти витягнеш з пастки мене, що на мене таємно поставили, бо Ти сила моя!

5. (31-6) У руку Твою доручаю я духа свого, і Ти мене визволиш, Господи, Боже правди!

6. (31-7) Я зненавидив всіх, хто шанує бовванів марних, я ж надіюсь на Господа.

7. (31-8) Я буду радіти та тішитися в Твоїй милості, що побачив Ти горе моє, що приглянувся Ти до скорботи моєї душі,

8. (31-9) і мене не віддав в руку ворога, на місці розлогім поставив Ти ноги мої!

9. (31-10) Помилуй мене, Господи, бо тісно мені, від горя вже виснажилось моє око, душа моя й нутро моє,

10. (31-11) бо скінчилось життя моє в смутку, а роки мої у квилінні, моя сила спіткнулася через мій гріх, і виснажились мої кості!

11. (31-12) Я в усіх ворогів своїх став посміховищем, надто сусідам своїм, і страхіттям знайомим моїм, хто бачить надворі мене утікають від мене!

12. (31-13) Я забутий у серці, немов той небіжчик, став я немов та розбита посудина...

13. (31-14) Бо чую багато шептання, страхання навколо, як змовляються разом на мене, вони замишляють забрати мою душу,

14. (31-15) а я покладаю надію на Тебе, о Господи, я кажу: Ти мій Бог!

15. (31-16) В Твою руку кладу свою долю, Ти ж визволь мене від руки ворогів моїх і моїх переслідників!

16. (31-17) Хай засяє обличчя Твоє на Твого раба, та спаси мене в ласці Своїй,

17. (31-18) Господи, щоб не бути мені посоромленим, що кличу до Тебе! Нехай посоромлені будуть безбожні, хай замовкнуть та йдуть до шеолу,

18. (31-19) нехай заніміють облудні уста, що гидоту говорять на праведного із пихою й погордою!

19. (31-20) Яка величезна Твоя доброта, яку заховав Ти для тих, хто боїться Тебе, яку приготовив для тих, хто на Тебе надіється перед людськими синами!

20. (31-21) Ти їх у заслоні обличчя Свого заховаєш від людських тенет, Ти їх від лихих язиків у наметі сховаєш!

21. (31-22) Благословенний Господь, що вчинив мені милість чудовну Свою в оборонному місті!

22. (31-23) А я говорив у своїм побентеженні: Я відрізаний з-перед очей Твоїх! Та дійсно Ти вислухав голос благання мого, коли я до Тебе взивав...

23. (31-24) Любіть Господа, усі святії Його, стереже Господь вірних, а гордому з лишком відплачує.

24. (31-25) Будьте сильні, і хай буде міцне ваше серце, усі, хто надію покладає на Господа!